

נבואת איש האלקים (ב:כז-לו) - ירמיהו הנביא מענות

Sanhedrin 14a - R. Johanan was very anxious to ordain R. Hanina and R. Oshaia, but his hope could not be realised, and it grieved him very much. They said to him: Master, you need not grieve, for we are descendants of the house of Eli. For R. Samuel b. Nahman, quoting R. Jonathan, said: Whence do we learn that none of the house of Eli are destined to be ordained? — From the verse, And there shall be no zaken [old man] in thy house for ever. What does the word 'zaken' mean [here]? Shall we say, literally, 'an old man', but it is written [immediately after], and all the increase of thy house shall die [young] men! — It must therefore refer to ordination.

Rosh Hashanah 18a - R. Samuel b. Ammi (or, as some say R. Samuel b. Nahmani) said in the name of R. Jonathan: How do we know that a final sentence accompanied by an oath is never rescinded? Because it says, Therefore I have sworn unto the house of Eli that the iniquity of Eli's house shall not be expiated with sacrifice nor offering. Raba said: With sacrifice and offering it cannot be expiated, but it can be expiated with Torah. Abaye said: With sacrifice and offering it cannot be expiated, but it can be expiated with Torah and charitable deeds. Rabbah and Abaye were of the house of Eli. Rabbah who devoted himself to the Torah lived forty years, Abaye who devoted himself both to the Torah and to charitable deeds lived sixty years. The Rabbis taught: There was a family in Jerusalem the members of which used to die at the age of eighteen. They came and told Rabban Johanan b. Zaccai. He said to them, Perhaps you are of the family of Eli, to whom it was said, and all the increase of thy house shall die young men. Go and study the Torah and you may live. They went and studied the Torah and lived, and they used to call that family the family of Rabban Johanan after his name.

Zevachim 118b

Our Rabbis taught: The duration of the Tent of Meeting in the wilderness was forty years less one; the duration of the Tent of Meeting at Gilgal was fourteen years, [viz.,] the seven [years] of conquest and the seven of division. The duration of the Tent of Meeting at Nob and Gibeon [combined] was fifty-seven years. Thus for Shiloh was left three hundred and seventy less one.

... 'The Tent of Meeting at Nob and Gibeon lasted fifty-seven years. How do we know it? — Because it is written, And it came to pass, when he made mention of the ark of God, [that he fell from off his seat . . . and died]. Now it was taught: When Eli the priest died, Shiloh was destroyed and they repaired to Nob; when Samuel the Ramathite died, Nob was destroyed and they went to Gibeon. And it is written, And it came to pass, front the day that the ark abode in Kiriath-jearim, that the time was long, for it was twenty years; and all the house of Israel yearned after the Lord. These twenty years [were made up as follows]: Ten years during which Samuel ruled alone, one year that Samuel and Saul ruled [together], two years that Saul reigned, and the seven which David reigned [in Hebron], [119a] for it is written, And the days that David reigned over Israel were forty years: seven years reigned he in Hebron, [and thirty and three years reigned he in Jerusalem]. Now of Solomon it is written, And he began to build . . . in the fourth year of his reign. Thus three hundred and seventy less one was left for Shiloh.

גמ' סנהדרין דף יד עמוד א

רבי חנינא ורבי הושעיא הוה קא משתקיד רבי יוחנן למיסמכיהו, לא הוה מסתייעא מילתא, הוה קא מצטער טובא, אמרו ליה: לא נצטער מר, דאנן מדבית עלי קאתינן. דאמר רבי שמואל בר נחמן אמר רבי יונתן: מניין שאין נסמכין לבית עלי - שנאמר +שמואל אי ב' + לא יהיה זקן בביתך כל הימים, מאי זקן? אילימא זקן ממש - והכתיב +שמואל אי ב' + כל מרבית ביתך ימותו אנשים - אלא סמיכה.

גמ' ראש השנה דף יח עמוד א

אמר רב שמואל בר אמי, ואמרי לה אמר רב שמואל בר נחמני אמר רב יונתן: מנין לגור דין שיש עמו שבועה שאינו נקרע - שנאמר +שמואל א ג + (לכן) [ולכן] נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה. אמר רבא: בזבח ובמנחה - אינו מתכפר, אבל מתכפר בתורה. אביי אמר: בזבח ומנחה - אינו מתכפר, אבל מתכפר בתורה ובגמילות חסדים. רבה ואביי מדבית עלי קאתו, רבה דעסק בתורה חיה ארבעין שנין, אביי דעסק בתורה ובגמילות חסדים - חיה שיתין שנין. תנו רבנן: משפחה אחת היתה בירושלים שהיו מתיה מתין בני שמונה עשרה שנה. באו והודיעו את רבן יוחנן בן זכאי. אמר להם: שמא ממשפחת עלי אתם, דכתיב ביה +שמואל א ב + וכל מרבית ביתך ימותו אנשים - לכו ועסקו בתורה וחיו. הלכו ועסקו בתורה וחיו, והיו קורין אותה משפחת רבן יוחנן על שמו.

גמ' זבחים דף קיח עמוד ב

ת"ר: ימי אהל מועד שבמדבר - ארבעים שנה חסר אחת, ימי אהל מועד שבגלגל - ארבע עשרה, ז' שכבשו ז' שחלקו, ימי אהל מועד שבנוב ובעון - חמשים ושבע, נשתיירו לשילה ג' מאות ושבעים חסר אחת.

... אהל מועד שבנוב וגבעון חמשים ושבע. מניין? דכתיב: +שמואל א ד + ויהי כהזכירו את ארון הא_להים, ותנא: כשמת עלי הכהן חרבה שילה ובאו לנוב, כשמת שמואל הרמתי חרבה נוב ובאו לגבעון, וכתיב: +שמואל א ז + ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי ה', הני עשרים שנה, עשר שנה שמלך שמואל בעצמו, ושנה שמלך שמואל ושאוול, ושנים שמלך שאול, ושבע דדוד, [ק"ט]. דכתיב: +מלכים א ב + והימים אשר מלך דוד על ישראל מ' שנה בחברון מלך ז' שנים [וגו'], ובשלמה כתיב +דברי הימים ב ג + ויחל לבנותו בשנת ארבע למלכותו, נשתיירו לשילה שלש מאות ושבעים חסר אחת.

סדר עולם רבה (מיליקובסקי) פרק יג ד"ה ויהיו (עשר) [עשרים]

ויהיו (עשר) [עשרים] (שנ) [שנה] (שם) /שמואל א' ז: ב/ בתחילת (עשר) [עשרים] הביאו אהל מועד לנוב אפעלפי שהיה ארון בקרית יערים בנוב היו מקריבים כל שלש (עשר) [עשרה]. ויהי מיום וגו' (שם) /שמואל א' ז: ב/ בסוף עשרים העלה דויד המלך את ארון ה' (מקרי) [מקריית] (יע) [יערים] אל בית עובד אדום הגתי וישב ארון ה' בית עובד אדום הגתי ג' (חדשי) [חדשים] וגו' (שמואל ב' ו: יא) הא למדנו שלא נתברך עובד (אדו) [אדום] אלא בעבור ארון ה'